

бѣше пластиченъ и имаше 100 хил. думи — да! а сега колко хиляди думи имате?

Азъ не съмъ много сериозенъ, но, ако стана много сериозенъ, вие щѣхте да заспите. Азъ не обичамъ да се смѣя, но нѣкой пжтъ се смѣя, искамъ да видите, че и азъ съмъ донѣйдѣ като васъ, да не кажете, че азъ не съмъ. Азъ съмъ много естественъ, нѣкой пжтъ се поухиля и азъ като васъ. Казватъ, че по нѣкой пжтъ обичамъ да поухапвамъ. Казвамъ: мязамъ като васъ, но не съмъ като васъ.

Да не мислите, въ душата си нѣмамъ абсолютно никаква мисль да ви обиждамъ. Въ моята душа азъ ви обичамъ и ви се радвамъ. И желая да ви видя, че имате знание. Знаете ли, каква радостъ усѣщамъ, когато видя въ нѣкого да има знание? И бихъ желалъ всички да растете тѣй, както Богъ ви е създалъ. Ами че вашето растене е и мое. Вашитѣ мисли сж и мои мисли; вашитѣ чувства сж и мои чувства. Така е, ние не можемъ да постѣпваме раздѣлно. Всѣки ще живѣе отдѣлно, но всички ще участвувате въ божественото развитие, което ще разберете единъ день, когато идете горѣ, когато свършите своето развитие.

Не говоримъ нѣщо много научно. Азъ мога да имамъ езикъ на ученитѣ хора, но този езикъ не би принесълъ полза. Азъ се разговарямъ съ васъ, тѣй както съ нѣкои дѣца. Ще седна като дѣте, ще видя, какъ тѣ разглеждатъ, и какъ азъ разглеждамъ.

А че сте дѣца, то е много хубаво. „Дѣцата, казва Христосъ, ще наслѣдятъ Царството Божие“, а не старитѣ хора. Сега ще кажете: „Учителътъ, той още като дѣца ни смѣта“. Докато вие сте дѣца, вие ще имате всичката моя любовъ, и азъ ви обичамъ, но, щомъ остарѣете, азъ ви погребвамъ въ мене. Ако сте млади, имате моята обичъ, ако сте стари — носилката.

И тѣй, желая всинца да бждете млади, млади, млади, вѣрни и истинни, да служите на туй *велико божествено учение*. И този Господъ да говори на